

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 18 de març de 2005 • Núm. 476 • Any X • 0.75 Euros

SETMANA SANTA: Arranquen els actes religiosos en una ciutat encara ressacosa

**Una ciutat bruta
i abandonada**

**Greu incendi al costat
de la falla el Caduf**

**Torna a planar la moció
de censura PSOE-BLOC**

476

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

Aquesta setmana parlem del servei de neteja als carrers al llarg d'aquestes festes falleres

5

SUCESSOS

Es produeix un greu incendi al costat de la falla El Caduf provocant l'alarma dels veïns

10

MEDI AMBIENT

Pere Bausà analitza la sostenibilitat a la nostra ciutat i les imperioses necessitats de mobilitat que tenim els ciutadans

11

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

13

ESPORTS

Benicarló acull l'Assemblea General de Veterans de Tarragona

Civisme faller

Cal reconèixer que és una immensa minoria poc representativa de ningú. Hi ha però qui durant les falles és incapaç de respectar les més elementals normes de convivència ciutadana.

En qualsevol festa -i no només en les falles- no resulta estrany trobar-se amb aquells que "saben beure", que no tenen cap consciència de com s'ha d'usar el mobiliari urbà i que no tenen cap escrúpols a embrutar els carrers.

Ja sabem que tant des de la Junta Local Fallera com des de

l'Ajuntament es duen a terme campanyes de sensibilització per tal d'evitar tots aquests desagradables problemes. Però pot ser que calga insistir una mica més perquè a segons quines hores i en segons quins llocs Benicarló no done la imatge que podem contemplar amb els carrers adornats de paperes cremades, vòmits fastigosos, gots de plàstic mig plens encara de beguda... Vaja, els carrers bruts, bruts de tot.

Coneixement i a xalar-se'n tant com es puga.

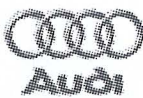

CARXOFA 1: tendreta amb un bon rajoli d'oli per els agradors de la nostra ciutat. Repleguen sense descans la merda que ens deixen les falles pels seus pas. No és més net qui més neteja, sinó qui menys embruta. A tots ens costaria menys, neteja i diners.

CARXOFA 2: també se la mereixen, torradeta al puntet de sal i oli per a tots els que han fet possible una altra vegada la representació de l'avinguda del Sant Crist de la mar. Benicarló segueix sent un poble que respecta les seues tradicions.

envia'ns les teues cartes, notícies, fotografies, comunicats i opinions abans de dimecres a:
laveudebenicarlo@eresmas.com

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Brutícia fallera

La ciutat desperta amb els carrers plens de porqueria.
La quantitat és tal, que els serveis de netaja es troben desbordats

text REDACCIÓ

Benicarló ha celebrat aquest any, quinze dies de Falles. Una bona notícia per als amants de la festa, que han tingut així moltes hores per a dedicar-se al seu passatemps favorit. L'alegria, els petards i la vida en el carrer s'han ensenyorit de tots els racons de la ciutat.

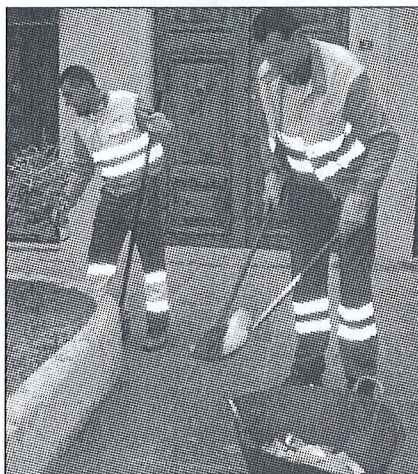
Els carrers acullen dos elements que modifiquen substancialment la concepció habitual de l'entorn dels ciutadans: els monuments fallers i els casals de les onze comissions de falla que existeixen a Benicarló. Durant uns dies, som el centre de la notícia perquè ens convertim en la població del País Valencià que celebra més al nord les Falles. Tot això està molt bé i devem alegrar-nos, però en l'altra cara de la moneda, estan les conseqüències d'aquestes celebracions. No anem a detenir-nos en aquesta ocasió en les destrosses en mobiliari urbà que tots els anys es produeixen, ni en les molèsties que a nombrosos veïns els provoca el tan celebrat "ambient faller" que per les nits prometen tots els casals. Aquest any, La Veu patrulla pels carrers de Benicarló amb el servei de netaja, la concessió del qual està en l'empresa FCC. Pixats, vòmits, centenars de quilos d'escombries i molta, molta brutícia a tota hora. Asseguren que fan el que poden, però que el dia té 24 hores. I ells només en són vint.

SORPRESES SOBRE L'ASFALT A L'ALBA

Vint persones componen el batalló de netaja de l'empresa concessionària FCC que transita diàriament pels carrers de

Benicarló. L'escombra i el recollidor són les seves armes de treball. A les set del matí i armats fins a les dents amb tot tipus d'aparells, la brigada de netaja es llança als carrers de Benicarló. Conten que mai saben el que es van a trobar i que no tenen horari de treball en aquestes dates. Saben quan surten i la jornada matinal té el mateix

horari que la resta de l'any. La resta del dia, es va acoblant al programa de festes de la Junta Local Fallera i de les comissions falleres. Els torns són rotatius i es van organitzant segons les necessitats de treball. "Quan hi ha un acte, nosaltres anem darrera a

netejar". Qualsevol racó pot oferir sorpreses i saben amb certesa que, quan arriben les Falles, el seu treball es multiplica. "Són els dies més durs de tot l'any, juntament amb les Festes d'agost". Diuen que el treball aquests dies és "a escarada", que gairebé no té temps d'aixecar la vista del sòl, tal és la quantitat de residus que es troben per tota la ciutat.

Al matí, el torn complet patrulla per Benicarló sense deixar quieta l'escombra i el recollidor ni un moment. "Però no acabem la feina per la gran quantitat de brutícia" diuen. Això provoca que el consistori haja de duplicar el torn, i per les tardes, altre grup de treball netaja les zones que no ha donat temps al matí i repassa la netaja dels carrers més cèntrics. Els seus peus es ressenten de tant caminar. Asseguren que, quan aquests dies es lleven les botes reglamentàries de treball, no les hi poden tornar a posar, tal és l'estat en que queden els seus peus.

Aquest any, a més, a la problemàtica habitual generada per una ciutat en Falles, s'ha sumat la de la celebració dels actes del 355 Aniversari de l'arribada del Crist del Mar a la ciutat. Dues processos extraordinàries, més les

S'han hagut de fer 'hores extremes'

ve de la pàgina anterior

dues ordinàries de Pujada i Baixada, han obligat al servei de neteja a fer un bon nombre d'hores extraordinàries perquè la ciutat, dintre del que cap, mantinga la cara neta.

LES ZONES MÉS CONFLICTIVES DE LA CIUTAT

Els tenen molt clar quins són els racons més bruts de la ciutat en Falles, "la Plaça Constitució i el carrer del vici", sentencien. En el cas de la plaça Constitució, la presència de dues comissions falleres provoca per les nits la major concentració de públic de tota la ciutat. Els casals de les falles Caduf i Cremats són famosos per l'ambient festiu que ofereixen per les nits i els seus voltants es converteixen en punt de cita de benicarlandos i visitants. Al matí, les restes de la ressaca general s'il·luminen amb les primeres llums del dia. La brutícia s'acumula per tota la plaça i els empleats de la brigada de neteja s'han d'emprar a fons per a eliminar les restes de la festa nocturna. D'altra banda, les

dificultats amb les quals es troba la brigada de neteja per a desenvolupar el seu treball en aquestes dates estan encarnades en forma de monuments de cartró-pedra i barriques metàl·liques. Nombrosos carrers estan tallats aquests dies per la plantà d'aquests elements festius. Això suposa un doble esforç per als operaris del camió de les escombraries. "De molts carrers hem de treure els contenidors de les escombraries a mà per a buidar-los", el que suposa que han d'emprar el doble de temps per a realitzar el mateix treball. Els empleats d'aquest torn també es veuen obligats a doblar els seus esforços i el seu temps, ja que, a l'habitual recollida nocturna, se suma altra extraordinària a migdia, encaminada a buidar els contenidors de les escombraries que les falles han dipositat de matinada, quan tanquen els seus caçals i procedeixen a la neteja.

El canvi d'emplaçament habitual dels contenidors d'escombraries és altre dels problemes que té conseqüències desagradables per als operaris de la neteja de la ciutat. "La

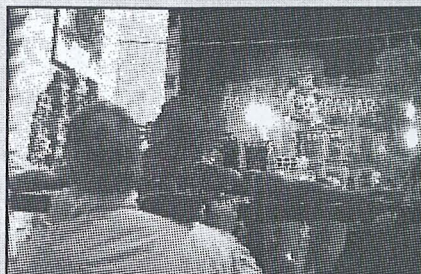
gent no té paciència" assenyalen i expliquen que hi ha qui segueix dipositant la borsa d'escombraries en el lloc habitual, encara que no estiga el contenidor. "Tot per no caminar uns metres i desplaçar-se a buscar el contenidor" es queixen des de la brigada de neteja. El carret de la neteja es veu obligat a transportar també les escombraries de ciutadans incívics.

I és que la falta de civisme és una de les causes que des de FCC s'assenyala com la causant de l'estat de brutícia en el qual es troba la ciutat en Falles. "Per cadascun que usa les papereres i contenidors correctament, hi ha dos-cents que no ho fan", denuncien. Vòmits de borratxeres mal assumides i pixerades d'emergència fruit d'una ingestió desmesurada de líquid, completament amb gots, ampolles i milers de quilos de brutícia, el decorat amb el qual conviuen els monuments de cartró-pedra a l'alba. I amb el qual s'han d'enfrontar els empleats del servei de neteja, per culpa de la falta de civisme dels ciutadans benicarlandos.

De Falles i ...

▶ La falleta de la comissió dels Conquistaors i el monument de la falla La Carrasca són les millors falles de Benicarló del 2.005. El veredicté es donava dimarts en el Pavelló Polisportiu Municipal, on es van donar cita les onze comissions falleres de la ciutat ansioses de conèixer el veredicté del jurat. L'alegria es va desbordar quan es va donar a conèixer el nom de la falla guanyadora del palet infantil. La comissió ha invertit un milió de les antigues pessetes en el monument. L'explosió de festa en les graderies quan es donava a conèixer el monument premiat en la categoria de les falles grans. La carrasca ha guanyat per tercer any consecutiu el guardó amb un monument signat per Polet, el fill del gran artista faller Pepet de Burriana, que ha costat quatre milions de les antigues pessetes. No eren

estos els únics palets que es van repartir. El primer del premis que s'atorgaven era el de la Penya Metxero a la millor crítica local. La falla Els Cremats aconseguia fer-se amb el palet per la seua falla, dedicada a l'es-

tat de l'urbanisme en Benicarló. D'altra part, la falla La Barraca guanyava el premi d'enginy i gràcia per la seua crítica a diferents aspectes de la vida en la ciutat. En la categoria de falletes infantils, el cinquè premi era per a la falla Els Cremats, el quart per a la Paperina i el tercer, per a La Barraca. La falla Benicarló ha aconseguit el

segon premi.

En la categoria de les falles grans, el cinquè premi ha segut per a la falla Els Cremats, que fa així doblat de palets. El quart, per a la falla El Grill, aconseguia emocionar als membres de la comissió. El tercer premi ha estat per a la falla El Caduf i el segon monument més important de les falles benicarlandes del 2005 és el de la falla Conquistaors.

CONTRASTS

Els fallers de la comissió de la falla La Carrasca encara estaven fent-se les fotos oficials als peus del seu monument el dimarts a la nit quan, per la cantonada de la seua demarcació, la processó de trasllat del Crist del Mar de la parroquia de Santa Maria i l'església de Sant Bertomeu començava a passar. Els fallers van deixar de costat per un moment les celebracions falleres i es van acostar per vore el seu Crist.

Incendi enfront de la falla el Caduf

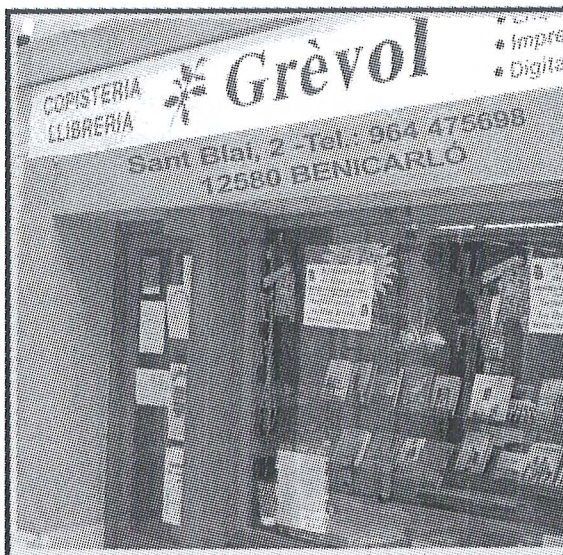
text NATÀLIA SANZ

Un incendi esdevingut en els baixos d'un edifici en construcció va provocar el dijous la tarda l'alarma entre els veïns de la plaça Constitució. Al voltant de les 5'45 de la tarda, membres de la falla el Caduf i diversos veïns del local, situat en el cantó de la plaça amb la placeta dels Bous, van alertar als cossos de seguretat d'un incendi en un baix. Immediatament es van desplaçar al lloc dels fets Policia Local i Guàrdia Civil, que van acordonar la zona davant la possibilitat de l'existència de bombones de butà propietat del negoci de pollastres rostits confrontant amb el baix. Els Bombers es van haver d'emprar a fons en l'extinció de l'incendi "per la magnitud de les flames", segons va explicar Joanvi Vallés, caporal de bombers, que va evitar pronunciar-se sobre les causes que ho havien provocat. Les flames cremaren diversos cables elèctrics, que van causar el tall de llum en la zona. Cap destacar que els bombers van treure de l'interior del local tres bombones de butà i que un veí de l'edifici confrontant amb l'afectat, va denunciar l'existència d'un tanc de gas "amb una capacitat d'uns mil sis-cents litres" en la terrassa de l'e-

difici en construcció, els baixos del qual van resultar ahir calcinats per l'incendi. Aquest veí va assegurar que "ho hem denunciat mol-

tes vegades i ningú ens fa cas, però si un dia passa alguna cosa, volarem tots".

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

La cultura, producte de la biologia

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

SEBASTIÀ SERRANO. *L'instint de la seducció*. Ara llibres. Badalona. 2004. 140 pàgs. 12 euros.

El món de la comunicació ha estat l'eix principal sobre el que sempre ha girat l'obra del professor Sebastià Serrano, els seus dos darrers llibres portaven un títol ben explícit, *Comprendre la comunicació* i *El regal de la comunicació*, el seu gran èxit. Ara publica *L'instint de la seducció*, que en la seua primera part, "La ruta de la vida: de la comunicació a la seducció", comença amb una afirmació contundent al dir que <<la inversió més gran feta mai per la naturalesa en tota la seva llarga història ha estat la inversió en comunicació>>, per a continuar dient, una mica després, que podem considerar la explosió del sexe el veritable Big Bang de la comunicació. Al ser necessari establir lligams amb els individus de l'altre sexe per a que la vida tingués continuïtat amb els descendents, això va obligar els éssers humans a desenvolupar nombroses estratègies de seducció, de manera que aquells que tingueren més habilitats comunicatives tindrien més possibilitats de donar continuïtat als seus gens. En aquesta part trobem un apartat en què sota el títol de "Cossos per seduir", se'ns diu que fa cinc milions d'anys els nostres avantpassats directes tindrien un aspecte no massa diferent dels ximpanzés actuals, i que mitjançant la selecció que anirien fent mascles i femelles d'aquells cossos que els resultarien més atractius, hem arribat a l'aspecte que tenim avui els homes i les dones.

"Un afegitó sobre la miopia del màrqueting" és el títol de la segona part del llibre, en la qual l'autor ens diu que actualment en els departaments de màrqueting de les empreses la principal preocupació és descobrir les necessitats dels consumidors per tal d'oferir aquells productes que els

satisfacen, de la mateixa manera <<mascles i femelles, "saben" que empren l'estratègia més exitosa per passar els seus gens a la generació següent si sadollen les preferències sexuals del sexe oposat.>> Això ens porta a la "Fascinació per la creativitat", que així es titula un capítol d'aquesta part, en el que se'ns exposa que aquells individus més creatius, serien més capaços de desenvolupar millors estratègies de seducció, i per tant serien més ben vistos i gaudirien d'un major estatus. Un altre capítol d'aquest apartat es titula "Ben iguals però molt diferents", i ací se'ns explica que les diferències entre els homes i les dones, les hem de buscar en la interacció de certes hormones i

el cervell masculí o femení, ja que hi ha una connexió molt estreta entre la presència de determinades hormones sexuals i l'estructura cerebral, i per tant la presència o absència de determinades hormones induirà no només a comportament sexuals diferents, <<sinó també actituds diferents davant dels altres, reaccions o sentiments diferents.>>

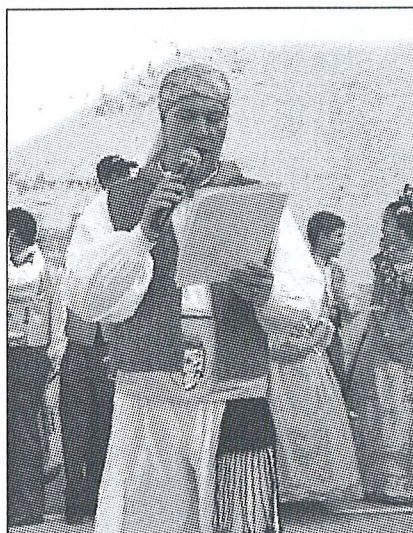
La tercera i darrera part del llibre es titula "Gramàtiques del plaer, refinaments amorosos i esclat de la consciència del llenguatge", en la qual se'ns diu que la natura es mou regida pel principi del plaer i que la vida és un sistema de sistemes governat per les regles del plaer i que <<el plaer en la comunicació és el regal més preuat que se'ns ha fet mai>>. Aquestes regles deriven cap a un fenomen d'atracció de major complexitat que és l'enamorament. Un altre dels apartats d'aquest capítol es titula "Els paranyes de la comunicació home - dona" en el que l'autor, mitjançant diversos exemples, mostra les diferents habilitats comunicatives dels homes i de les dones, com a conseqüència de lleugeres diferències en la configuració cerebral de tots dos, de manera que, conclou, <<la cultura no és més que un producte de la biologia>>. El llibre acaba amb l'apartat titulat "Nous valor emergents per al tercer mil·lenni", en el qual professor Serrano augura que en el nou mil·lenni es regirà per un auge dels valor femenins que farà progressar la vida humana cap a la solidaritat, la justícia, l'equilibri i la pau. *L'instint de la seducció* és un llibre que ens ajuda a conèixer-nos millor i que es llig amb l'amenitat d'una novel·la.

L'oposició denúncia el desgovern

text NATÀLIA SANZ

La mascletà fallera va avançar la seva hora de sortida el dijous a Benicarló. Dues rodes de premsa diferents per a denunciar els mateixos fets. Els dos grups en l'oposició en l'ajuntament de Benicarló, PSPV i Bloc, han criticat l'abandó de funcions de l'alcalde, la crisi interna de l'equip de govern i el retard en la presentació del pressupost del 2.005, que en aquests moments, encara no està aprovat. Va obrir el foc el José Luis Guzmán, de la pirotècnia Bloc per Benicarló. A les onze del matí, sonaven els primers trons d'avís sobre la situació que va posar en evidència fa escasses dates Marcelino Domingo, regidor de Governació, el qual va acusar al regidor de Festes, el seu company en les feines de govern municipal, d'abandonar la feina de casa. El masclet sonava fort només iniciar-se el tret. "Després de tants mesos escoltant que la culpa de la paralització municipal la té l'oposició, ara resulta que el senyor Domingo reconeix que són els mateixos companys del PP els que impedeixen treballar per Benicarló".

Guzmán va denunciar, a més, una "situació de desgovern total" a Benicarló, provocada, segons va afirmar, pel propi alcalde. D'altra banda, demanava la dimissió de

Domingo per les declaracions que va realitzar en roda de premsa. El terratrèmol final arribava amb l'anunci que des del Bloc se seguirien prenent "les decisions necessàries per a la governabilitat de l'ajuntament i per a sortir d'aques-

ta crisi". Després de la lectura del manifest, es va fer el silenci, perquè el Bloc no va voler contestar a cap de les preguntes de la premsa.

El segon dels dispars s'iniciava a les dotze del matí en la seu del PSPV. Prenia el relleu el pirotècnic Enric Escuder, portaveu de la formació. La mateixa càrrega de pólvora era de nou disparada per acusar l'alcalde d'abandonament de les seves funcions, a l'equip de govern de trobar-se en crisi i la tardança en la presentació dels comptes municipals. No obstant això, el socialista es va permetre el luxe de disparar uns masclets extra, anunciant que ha donat part "als òrgans del partit de la situació que s'està vivint a Benicarló perquè valore i decidisca la postura que s'ha d'adoptar".

La moció de censura torna a planejar sobre la poltrona de l'alcalde i encara que des de les files socialistes són conscients i reconeixen que és el propi Mundo el que està forçant la situació, al punt al que diuen s'ha arribat en el govern municipal els ha dut a preguntar-se "què posem davant, els interessos del PP o els de Benicarló?". Una pregunta a la qual deu respondre el màxim òrgan del PSPV, ja que, encara que reconeixen que el tema ha estat tractat de forma tangencial en alguna reunió amb el Bloc, no ha estat descartat per cap de les dues formacions polítiques.

El Consell inverteix a Vinaròs

text NATÀLIA SANZ

La Conselleria de Territori i Vivenda que dirigeix Rafael Blasco ha complert un pas més en el projecte de construcció de 644 vivendes protegides per a la localitat de Vinaròs, al Maestrat. La Generalitat Valenciana, a través

de l'Institut Valencià de la Vivenda (IVVSA), ha tret a licitació les obres d'aquest complex residencial per al que ha destinat un import de 3.590.716 euros.

Aquesta promoció d'immobles protegits s'emmarca dins del Pla Valencià d'Accés a la Vivenda que impulsa el Consell, i que té

per objectiu proporcionar una llar digna a 100.000 famílies valencianes, 65.000 de les quals podran adquirir una vivenda protegida de nova construcció. Mentrestant a Benicarló passen de llarg.

De nou venç l'abstenció (i 2)

Irreflexions

text JOAN RAÛL BURRIEL

Reproduïm els gràfics que per manca d'espai no van poder sortir en anteriors edicions de la revista i

que mostren els resultats del referèndum de la Constitució Europea del passat mes de febrer.

Estat espanyol		
Total votants:	14204663	42,32%
Abstenció:	19359017	57,68%
Vots vàlids:	14081966	99,14%
Vots nuls:	122697	0,86%
Si:	10804464	76,73%
No:	2428409	17,24%
En blanc:	849093	6,03%

Benicarló		
Total votants:	6562	39,97%
Abstenció:	9857	60,03%
Vots vàlids:	6439	98,13%
Vots nuls:	123	1,87%
Si:	5028	78,09%
No:	1009	15,67%
En blanc:	402	6,24%

Vinaròs		
Total votants:	7269	39,91%
Abstenció:	10943	60,09%
Vots vàlids:	7156	98,45%
Vots nuls:	113	1,55%
Si:	5358	74,87%
No:	1278	17,86%
En blanc:	520	7,27%

Comarques de València		
Total votants:	837191	45,09%
Abstenció:	1019412	54,91%
Vots vàlids:	825816	98,64%
Vots nuls:	11375	1,36%
Si:	627279	75,96%
No:	146719	17,77%
En blanc:	51818	6,27%

Càlig		
Total votants:	679	51,01%
Abstenció:	652	48,99%
Vots vàlids:	646	95,14%
Vots nuls:	33	4,86%
Si:	466	72,14%
No:	115	17,80%
En blanc:	65	10,06%

Peníscola		
Total votants:	1638	44,29%
Abstenció:	206	55,71%
Vots vàlids:	161	98,29%
Vots nuls:	28	1,71%
Si:	1296	80,50%
No:	209	12,98%
En blanc:	105	6,52%

Malament han d'estar

text TOLITO

El primer tinent d'alcalde Domingo protestà públicament per la passivitat dels seus companys de govern. L'assumpte no és nou però la polèmica ubicació de la Falla Els Cremats el va fer esclatar davant la premsa. Els acusà de manca de col.laboració i també proclamà la solitud d'aquell qui pensa que treballa més que els altres. A més, assenyalà indirectament al regidor exclusiu de festes i falles culpabilitzant-lo de rentar-se les mans sovint.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col.laboradors/
 CUC, XAVIER BUR
 MUSSOL, CARLE
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NATA

Hipocresia i meninfotisme

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Sí senyors. Això és del que patix la nostra ciutat. Mentre a les altres ciutats dels voltants la gent del carrer es mobilitza per qualsevol cosa que afecta a la ciutadania, ací, a Benicarló, simplement es passa de tot. L'afectació que el tant famós abocador mancomunat, eixe que ens havia de resoldre el problema de la brossa, pot tindre en la nostra població no és per agafar-s'ho a conya. Encara que per a la gran majoria dels benicarlandos sembla (no han dit "aquesta boca és meua"), que sí.

Obviament, Càlig, sent la població més propera, és la primera que s'ha pronunciat. Com era d'esperar, a ningú li agrada tindre la merda al costat de casa, però a algú li ha de tocar, sempre i quan tot estiga dins els paràmetres de la màxima correcció mediambiental i d'acord amb la majoria de la ciutadania. Ara bé, quan la planta que vol instal·lar el cap de la brossa, Mundo, no és de primera i damunt el lloc, se l'han tret de la màniga de sobte, i que no és cap ni un dels inicialment indicats, com a viables, en els estudis geològics que va fer la Diputació, i que ella mateixa, ara,

se'ls passe pel folro de l'entrecreix, sembla massa sospitós.

Si a tot això li afegim que el subsòl on volen ficar-lo no és impermeable i que a sota hi ha aigua, les sospites de xapussa i ...més coses, encara són més grans. Vista aquesta introducció del problema i que a nosaltres, els benicarlandos, també ens pot afectar (les filtracions dels lixivats, no el caldet que se fa al cul de la bossa de la brossa, com deia un regidor del Bloc, aniran a parar l'aquífer), ens haurem de preguntar l'interés de ficar-lo en aquest lloc. Justament un dels millors per a contaminar les aigües subterrànies de tota la nostra plana. Aigua que és aprofitada per a l'agricultura, la ramaderia i el consum humà.

I mentre tot això passa, les ciutats veïnes es mobilitzen en contra, surten al carrer i protesten, però ací, la Unió convoca a totes les associacions per indicar-los el greu problema i els hi van ..., quatre gats. El PP i el PSOE, ni apareixen, i el Bloc amb un jactància hipòcrita és suma a la festa també, però ara contra l'abocador. Curiosament l'antic regidor de mediambient, Lores, defensor a ultrança de l'abocador com fora

i on fora, no estava (almenys és coherent). Sorpren que quan estaven en el corralet, amb Mundo, feien una cosa i ara que se n'han sortit treuen la destrat. Els defensors de les causes justes ataquen de nou!

El PSOE s'intenta escapolar com pot, i allí on "abans deia diga, ara diu Diego". No és d'estranyar, això de nadar i guardar la roba, sempre ha estat el seu fort. Divertit serà veure si tots els seus regidors pensen igual. Beuran l'aigua de la pitxera, eixa que els hi fiquen als plens, si aquesta és de l'aixeta?

Per contra, el PP manté la seua coherència, Mundo vol l'abocador com siga. És la seua espineta particular. Haurem d'estar a la guai que no ens faça el cambiasso de l'aixeta per la garrafa mineral. Estarem atents a l'alçament ... del got.

Com sempre sol passar en aquest poble, excepte uns pocs, els borreguets dels benicarlandos es queden a casa. Com els seus partits majoritaris no obrin la boca. Serà que tot està bé! Així ens va.

Ho canviarà la propera moció de *sensorra*? En parlarem.

Les paraules de Domingo no feren ni puta gràcia dins d'El Partido i l'alcalde Mundo convocà al grup de regidors immediatament manifestant així l'existència d'una forta tensió interna. No sabem que va ocórrer a eixa reunió però segur que aparegué la frase preferida de les grans organitzacions polítiques: "els draps bruts, a casa". Malgrat això, l'amic Marcelí afirmava a l'eixida que el problema no estava resolt però que, per ara, ha rebut garantia d'un major recolçament. Sonaven estes parau-

les més a un ajornament faller de la crisi que a una resolució definitiva. Malament ha d'estar la cosa dins d'El Partido perquè el tema era massa superficial per a provocar les anteriors reaccions. Intuïm una incòmoda punta d'iceberg en aquest problema que malmet la idíl·lica imatge de la bassa d'oli. I no és ni roja ni catalanista.

PERE BAUSA, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI; encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Vianants i automòbils (i 2)

Els greus problemes que genera el model tradicional de desplaçament urbà, basat en el en el automòbil privat, està creant una necessitat de canvi. Un nou model sostenible aposta per l'equilibri entre els diversos modes de desplaçament: anar a peu, bicicleta, transport col·lectiu i vehicle privat. Una altra característica és la participació de tothom implicat. Ja no és suficient fer més circumval·lacions, rotondes, pàrkings subterranis... per mantenir el cotxe com el principal mitjà de transport. Però, sovint, ens trobem amb reticències causades per la percepció dominant de molts ciutadans que entén el moure's en cotxe com la "forma natural" de desplaçar-se.

Aquesta percepció apareix en expressions tant diverses com una falla o un article d'aquesta revista. La falla dels Cremats tracta la problemàtica del tràfic a Benicarló, però sols des del punt de vista dels automòbils. Hi ha escrits referits a l'estretor dels carrers pels cotxes no pels vianants. Per què quan s'amplien les voreres només es veu que el carrer és més estret pels automòbils? El darrer article de Tolito criticava, amb la seva perspicàcia habitual, els embussos del pont de Sant Francesc. Dos conductors imaginem el transport col·lectiu i el desdoblament de la N-340 com a solucions moderada i utòpica respectivament. És realment així? Una nova carretera és un plantejament continuista que respon a la percepció dominant, però la substitució de vehicles privats pel transport col·lectiu si que és prou utòpica.

El sociòleg suís Daniel Sauter presentà a la III Conferència Internacional Walk21 -reunió pel foment d'una ciutat dels vianants-, celebrada a Donostia, la comunicació "Percepció del Caminar, Ideologies la Percepció". La tesi de Sauter defensa que, durant el segle XX, ha hagut un procés conscient i dirigit pels poders polític i econòmic per canviar la percepció del model de desplaçament urbà, en detriment dels vianants i a favor del cotxe privat. Que la caminada, activitat positiva des de molts punts de vista, s'hagi transformats en quelcom perillós a determinats vials, o la poca influència dels vianants sobre les decisions polítiques quan tothom caminem, no siguen vistes com situacions paradoxals es deu a la percepció dominant, la dels conductors.

Sauter proposa diversos mecanismes per explicar aquest canvi de percepció. S'han afavorit la conversió de determinades qüestions polítiques - de la polis, de tothom-en problemes individuals; el tràfic restringeix el moviment i joc dels xiquets, els pares els duem a l'escola amb cotxe, molts infants tenen sobreprés del que són "responsables" els seus pares. Els accidents de trànsit són disfuncions del sistema de mobilitat, però es veuen com errades individuals dels conductors.

Les necessitats dels cotxes es plantegen com assumptes públics i, en canvi, el desig dels vianants es vist com quelcom privat. És pertinent la demanda de llocs de par-

cing i no la de camins segurs pels xiquets a l'escola. Sembla que la conducció de cotxes és un dret humà quan gran part de nosaltres mai conduim un cotxe i, en canvi, tothom pot caminar.

Temps ençà, la gent considerava els carrers com

llocs de trobada i de jocs pels xiquets. Podien creuar i aturar-se per tot arreu. Les bandes d'infants omplien els espais públics de les ciutats des de l'edat mitjana. Però cap els anys trenta del segle XX, amb l'aparició dels vehicles a la ciutat ho canvià tot. La gent, esdevinguda vianants, fou instruïda per a creuar els carrers i actuar d'una determinada manera. L'educació vial fou emprada pel poder, a part pel foment de seguretat, per a treure els xiquets dels carrers i controlar-los millor. Abans de la II Guerra Mundial fou difícil perquè les cases eren menudes i hi havia molts xiquets, però després, la ideologia dominant determinà que les mares es quedessin a casa i tingueren cura dels fills, ho aconseguí.

Els espais públics han siguts vist de forma ambivalent pel poder: els eren necessaris per a les grans desfilades militars, però també eren llocs on s'havien organitzat protestes, vagues i fins i tot revolucions. Hi ha hagut moltes mesures per a controlar l'espai públic, des de fer molt amples avingudes per a evitar que les barricades tallessin els carrers (bulevars de Paris), posar cameres, o convertir una plaça en un gran aparcament de vehicles.

Encara que els vianants no pol·lueixen, no consumeixen combustibles ni necessiten cares infraestructures, se'ls ha volgut veure com quelcom perillosos al fer-los responsables de molts accidents. Les estadístiques sobre tràfic urbà, normalment, no consideren els vianants encara que representen més de dos terços dels desplaçaments de curta distància. No s'estudia, per exemple, el temps que gasten els pares duent els fills al col·legi, prop de 30 milions d'hores anuals a Suïssa.

Serà complicat canviar aquesta percepció que ens han anant construint els poders polítics i econòmics. Els greus problemes produïts per l'ús massiu dels cotxes a les ciutats està afavorint la crisi del sistema de mobilitat dominant. Des dels anys noranta del segle XX, hi ha moltes veus que demanen un sistema de mobilitat més equilibrat entre tots els medis de transport. És imprescindible la participació ciutadana en aquest procés expressada en fòrums que elaboren Plans de Mobilitat de les seves ciutats, com hi ha a la veïna Amposta.

L'estudi de mobilitat i aparcament de Benicarló de 2003, realitzat pel RAC, recomanava l'establiment d'un itinerari de vianants que unís el passeig de l'Estació, la zona de vianants central i la de l'Auditori. Es pensa fer? Estudiarà el futur fòrum de l'Agenda 21 Local la mobilitat urbana?

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 475

text EL LECTOR

Vaja, quin número més rodó. Jo esperava alguna mena de commemoració o número extra perquè em sembla un número molt característic. Es veu que cada vint-i-cinc números s'ha de celebrar d'alguna manera o, almenys, fer un petit esment de l'efemèride. Però vostés, no, ni una sola menció a aquest número tan ... digne de ser celebrat? Si més no, només cal mirar una mica pels nostres voltants. Aquest any al nostre poble es celebra el tres-cents cinquanta-cinquè aniversari d'un altre esdeveniment. Ha vist quin número més absurd, senyora Garcia? A vore si ara les celebracions s'hauran de fer com fan les falles, cada cinc anys. Vostés són capaços de no commemorar ni el número cinc-cents.

Aquesta setmana he fet una ullada a les portades de les altres publicacions locals i, una vegada més, vostés han donat la nota. Tothom es dedica a els grans esdeveniments fallers i anuncien la gran setmana dels xiquets tirant coets a orri, una desfilada de vestits forasters, una passada cavalcada de disfresses i altres esdeveniments que es comprén que anem a viure. Uns altres, amb frustrada vocació supralocal, es dediquen a temes místics. Però ningú no critica res, ni troben cap defecte. Tot està bé. Vivim al país de l'alegria i de la festa. En canvi vostés, només a la portada, en tenen per a tots. Com ha de ser, les falles només ocupen un petit espai testimonial a la pàgina nou que em sembla més que suficient. Com han quedat de lluny aquells temps que dedicaven les portades a les falles guanyadores o no, i on les falleres manaven al llarg de dues setmanes. En això han millorat. Potser els fallers no es compren la seua revista perquè no surten fotos d'ells. Ni falta que fa. Els lectors de La Veu no volem coentor ni ufano-

ses exhibicions crematístiques. La llàstima és que no puguen sortir en colors. Possiblement no se'n vendrien més, però quedaria més bonic.

Ara el que realment em ve de gust és contestar-li al nostre pelegrí. Sí, pelegrí i no caminante, que jo mai he utilitzat aquesta malsonant paraula per a parlar d'ell. Fins i tot diria que alguna vegada l'he criticada, però la meua memòria no dóna per a tant. El cos m'ho demana, però no sé què fer. Tampoc no m'agradaria donar-li cap pista dels meus costums diaris perquè tampoc ni li importen. Que li pregunte a la directora si vol saber. Només li diré que molt bé, que ja ha acabat d'escriure, que ja no vol escriure més i que està fart que jo el llegeca totes les setmanes. No ho entenc. Senyor pelegrí -que no caminante- si tots els que fan que aquesta publicació surta totes les setmanes al carrer feren com vosté, ben aviat haurien de plegar.

Molt bona la comparació entre allò que ha passat (o està passant) al conservatori i el cas del barri del Carmel. Deu haver algun trespercent enlloc? Segurament no ho sabrem mai. El fet és que la integritat física dels alumnes que hi estudien ha estat en perill per culpa de la negligència d'algú. Per sort, no ha passat res, però algú ens hauria de dir alguna cosa, donar alguna explicació. Però ací no passa res. On està qui va cobrar per fer una obra tan mal feta? Quina casualitat, està en fallida. Ara, a pagar-ho entre tots, com no podia ser d'una altra manera. Però no passa res. Mai no passa res.

Segona estació. A l'únic regidor que ha demostrat tindre interès en la feina que li ha tocat, el deixen sol. Mundo se'n va per la porta del darrere, i el regidor de falles es converteix en ninot després de la cremà i es fa invisible. Com ha après aquest xicot després de tants d'anys al costat de Mundo! Ací qui menys corre, vola. Es veu

que això del formigó no té espera, que després es fa massa dur i no aprofita. Dins la mateixa notícia, no entenc el plantejament de mossén Canelles ni la seua postura. Ja ho deia no sé qui, que els camins del Senyor són inescrutables.

Tercera estació. Els pares de Ródenas no es creuen les promeses que els han fet Mundo i Flos. Es veu que ja els han enganyat massa vegades i no es refien de les coses que els diuen aquesta parella que ho tenen tot molt clar. Només escolten quan se'ls apreta una mica.

Quarta estació. Mundo diu una cosa sobre el líquid aqueix que deixen les escombraries i que es veu que és tan contaminant (lixiviats) i després diu tot el contrari. A més a més, s'agafa a un informe no oficial per tirar endavant la planta de residus, alhora que reconeix l'existència de cursos d'aigua per sota del lloc triat. Incombustible Mundo.

Cinquena estació. Tolito ens fa la crònica d'un fenomenal embús que anava des del pont del carrer Sant Francesc fins ... la segona rotonda del polígon! Quina barbaritat. Això també deu passar els dies de forta pluja quan tots els passos soterranis de la via del tren i de la 340 es converteixen en piscines d'aigua del cel. Tots tranquils, que el nostre diputat autonòmic ben aviat s'entrevistarà amb qui faça falta i tot solucionat.

Encara que no em queda gaire espai, vull felicitar una vegada més Pere Bausà pel seu magnífic article. No tenim remei. Hem d'agafar el cotxe per anar a pixar.

Impagable la foto del nostre alcalde als bous, així com el comentari que l'acompanya. Podien fer un pòster.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

No hi ha sumari?

Preinscripció cicles formatius

text IES JOAN COROMINES

S'ha obert el període de preinscripció per a la realització de les proves d'accés als cicles formatius de grau mitjà i grau superior. RESOLUCIÓ de 10 de gener de 2005, de la Direcció General d'Ensenyament, per la qual es convoquen proves d'accés als cicles formatius de Formació Professional Específica. DOGV núm 4934 (28 01 2005).(fulls 2949-2963)

CONDICIONS DE PRESENTACIÓ

Tota aquella persona que no reuneixi els requisits acadèmics d'accés directe a un cicle formatiu, podrà concórrer a les proves d'accés sempre que complisca les condicions següents:

Tindre, com a mínim 17 anys o complir-los durant l'any 2005, per

al cicles de grau mitjà.

Tindre 20 anys d'edat o complir-los durant l'any 2005, per als cicles de grau superior.

Si acredita haver superat un cicle de grau mitjà i es desitja accedir a un cicle de grau superior de la mateixa família professional, bastarà només tenir 18 anys.

SOL-LICITUDS

1.- Les instàncies és presentaran en el centre docent en què es sol·licite, en primera opció, l'admissió per cursar el cicle formatiu que es desitja.

2.- Termini: 9 d'abril de 2005

LLOC REALITZACIÓ PROVA

Les proves d'accés als cicles es realitzaran en els Instituts que determinen les corresponents Direccions Territorials de Cultura, Educació i Esport

DESENROLLAMENT DE LES PROVES

Les proves es realitzaran el mateix dia i mateixa hora, d'acord

en el calendari següent:

Dia: 21 de maig de 2005

Hora: 9h 30m

OFERTA FORMATIVA DE L'IES JOAN COROMINES DE BENICARLÓ

CICLES DE GRAU MITJÀ

Cuina, Pastisseria i Forneria, Restauració i Bar, Gestió Administrativa, Fabricació a Mida i Instal·lació de Fusteria i Moble, Muntatge i Manteniment d'Instal·lacions de Fred, Climatització i Producció de Calor

CICLES DE GRAU SUPERIOR

Administració i Finances, Administració de Sistemes Informàtics, Desenrotllament i Aplicació de Projectes de Construcció

Més informació de cadascun dels cicles:

http://www.cult.gva.es/dgoiepl/Ciclos_Formativos/FPEspecifica/intervall/Default.htm

IES JOAN COROMINES, Passeig Marítim, 5, 12580 Benicarló, Telf. 964-472355

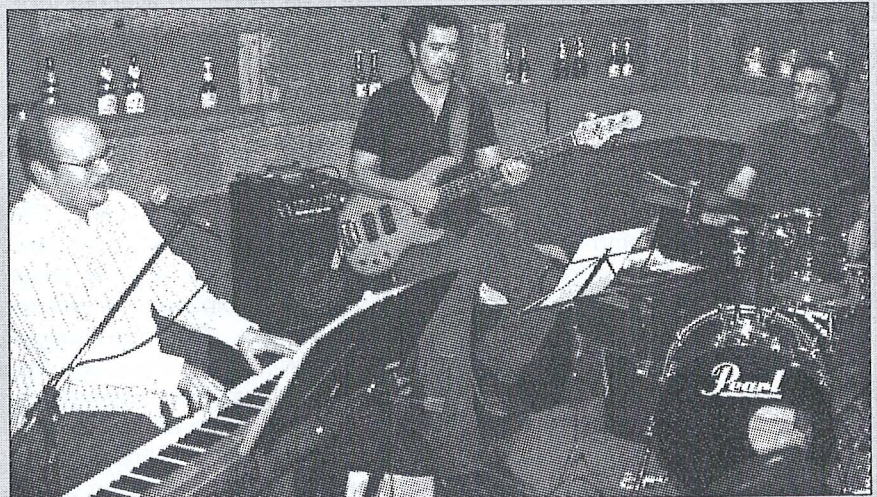
Rhythm'n Changes

text THE CAPTAIN

11/03/05 La Bodeguita

Is this Love, van ser els primers acords d'agraïment per l'àpat que havien servit als músics les cambres de La Bodeguita divendres passat. Van començar amb aquest entranyable tema de Bob Marley, en versió instrumental, que ens feia taral·lejar interiorment el missatge d'amor dels jamaicans. La gent de pau no volem més violència ni guerres.

Rhythm & Changes són tres amics que van arribar a mitja tard de Barcelona per fer un concert en petit comitè. Enric Illa a la bateria, David Salvador al baix i Keco Pujol al piano elèctric i veus, són tres músics que estan tocant amb diverses bandes de pop/rock. Ara bé, quan poden prendre's el seu temps i sortir de la rutina, es reuneixen en petits locals per versio-

nar els clàssics. Amb la seva dilatada experiència, no els costa agafar-se a uns acords, improvisar un solo i fins i tot sortir airosos de qualsevol petita errada.

Després de veure la guardonada pel·lícula *Ray*, va ser un plaer gaudir d'aquesta sessió d'homenatge a la música negra, B.B.King, Flash Domino, Carol

King, Bili Joel, etc.

Va haver temps també per fer Rock & Roll i Blues i versions funk de Herbie Hancock.

Tot va quedar entre amics i amb un bis i l'efecte de la cervesa vaig sortir animat i recordant amb tendresa l'amor matern "Oh mama, I love you, so".

Assemblea de veterans a Benicarló

text GREGORIO SEGARRA

En el Saló d'Actes de l'Institut Joan Coromines de Benicarló es va celebrar divendres passat 11 de març l'Assemblea General de Socis de l'Associació de Futbol Veterans de Tarragona-Sud, de la qual formen part 18 Associacions de veterans de les Terres de l'Ebre i el Maestrat.

L'acte va estar brillantment organitzat pel club amfitrió: l'Associació de Veterans Peña Barça de Benicarló, que va rebre tot tipus de felicitacions per part de tots els assistents. A les 21:15 h. es va celebrar l'Assemblea Ordinària, presidida per Benjamí Serra, al que acompanyaven en la taula Josep Llaó, secretari de l'Associació, i Miquel Pérez, Secretari Tècnic del Consell Esportiu del Montsià. Els punts de l'Ordre del Dia, prèviament remesos als associats per correu electrònic, es van liquidar ràpidament al ser aprovats tots per unanimitat. A continuació es va passar a debatre els punts de l'ordre del dia de l'Assemblea Extraordinària i es va informar als assistents de diver-

ses qüestions d'interès: aquesta temporada, el grup de Tarragona-Sud tan sols tindrà una plaça de classificació per a la Copa Catalunya de Veterans, sent en aquests moments l'Amposta el principal favorit. Mancant tan sols 4 jornades per al final de la Lliga, tant el Benicarló com el Vinaròs compten amb poques possibilitats d'apropar-se en la classificació.

També es va informar de la disputa, al finalitzar la Lliga de la II Copa Terres de l'Ebre, oberta a tots els clubs associats i es va fixar la data del 14 de Maig per a la celebració, en Jesús i Maria, del sopar de fi de temporada i lliurament de trofeus.

El President va oferir a Benicarló la possibilitat d'organitzar, sense cap cost, el partit anual

benèfic que tradicionalment se celebra per Nadal entre dues seleccions dels millors jugadors de l'Associació, invitació que va ser acceptada de bon grat pels amfitrions. Finalment, Miquel Pérez, va recordar a tots l'obligatorietat de tenir la fitxa i la mutualitat en vigor per a poder participar en qualsevol partit organitzat per l'Associació. Una vegada aixecada la sessió tots els assistents van ser complimentats per la Peña Barça de Benicarló amb un sopar de germanor en el qual no van faltar els regals ni l'obligat brindis amb el cava del Barça, al que per cert, també es van sumar un parell de seguidors "merengues" presents a l'acte. La festa es va perllongar fins a la matinada en la zona d'oci del Port benicarlando.

Dues victòries, dues derrotes

text C.H.INDRET

Les opcions de mantindre la categoria a hores d'ara estan al cinquant per cent. Les victòries a casa són fonamentals per a continuar tenint possibilitats de continuar l'any que ve en aquesta difícil primera Autònoma.

En aquesta ocasió, el triomf es va escapar, en un encontre on els visitants, els alacantins del C.H.Garbi Dènia, van cuallar un sobri treball, fent mèrits, sobre tot en la segona part. De sortida, l'Indret Peníscola, davant un rival amb poques referències, va iniciar l'encontre amb una defensa 6-0. El Dènia, als primers

minuts es va trobar amb moltes dificultats de desenvolupar el seu joc, ja que els tres primers llançaments a la porteria peníscolana, van acabar en aturades, per un inspirat Alex Martínez. També cal destacar els nombrosos tirs bloquejats per la defensa dels locals, (molt per damunt de les estadístiques).

Però els bons inicis es van trencar en la segona part. En tan sols 10 minuts els visitants van augmentar la diferència que els separaven, de 3 a 7 gols. En eixos moments, l'entrenador del Peníscola, Robert Papic, demane un temps mort, per intentar adreçar la perillosa situació. Una dolenta selecció en els llançaments a

porteria, més errors inexplicables en la recepció del baló, culminats en ràpids contraatacs, van ficar al Dènia en una situació de domini en el ritme del joc, i administrant fins els minuts finals, la renda aconseguida.

La situació no és preocupant, però esperem que després de unes mini vacances, en aquests dies de falles, es torne als entrenaments amb un altre esperit, per intentar al pròxim desplaçament a la ciutat d'Elx, traure un bon resultat.

C.H. Indret Peníscola: 21
C.H. Garbi Dènia : 32

Futbol Total

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Hi ha setmanes en què he de dedicar alguns segons a trobar algun titular per encapçalar aquesta pàgina. En general, després d'escrita la crònica tracto de trobar un enunciat que resulte mínimament encoratjador. No és aquest però el cas d'avui. Reconec, ni modèsties ni solfes, que he escrit un titulat molt explícit i que deixa ben a les clares què va passar diumenge passat al Municipal de la Carxofa. I n'haguera pogut escriure vint-i-cinc més perquè la magnitud de l'espectacle -futbol total- m'ho permetria. Vaja, de fet els escriuré. Que se'm perdone la petulància però trobo que tots són bons. És com allò d'El Jueves que només posen una portada però en tenien més. Ací estan.

1. El Benicarló guanya amb claredat el segon classificat.
2. L'àrbitre ensenya vint-i-set targetes en un partit.
3. El CDB acaba amb set jugadors de camp.
4. Els de Xoco tornen a fer el millor futbol de la categoria.
5. El San Jorge i el Vinaròs afavorits per la nostra victòria.
6. Jugant així tot l'any ara seriem líders.
7. Més de deu ocasions clares de gols a la porteria forastera.
8. El Saguntino, farcit de veterans, provoca i fa una exhibició de males arts.
9. El Saguntino decep profundament.
10. El CDB aconsegueix marcar un gol amb només vuit jugadors.
11. L'àrbitre, ajudat pels líniers, a punt de provocar un important altercat de l'ordre públic.
12. Fútbol de alta escuela.
13. De la Fuente i Cristian Martínez fan jugades de primera

divisió.

14. L'àrbitre, malgrat tot, no va ser agredit.
15. No més de 150 tenen el privilegi de presenciar el partit de la temporada.
16. El col·legiat ignora fins a cinc agressions sense baló dels jugadors forasters.
17. Luis Tena s'ho passa bomba al Municipal de la Carxofa.
18. Xoco sap dirigir l'equip fins i tot amb crosses.
19. Els jugadors del Benicarló recuperen el bon rotllo i ja no es barallen...
20. Per fi, Anta titular.
21. Ball de bastons.
22. Com els campions.
23. CD Benicarló, 2 - Saguntino, 1
24. Raül Mora marca quan el porter del Saguntino estava a l'àrea del Benicarló per rematar un còrner. Quina rissa.
25. Ja tenim equip.

Doncs això, que feia molts anys que no me'n xalava tant en un partit de futbol. Un partit que va aconseguir -i per això hi vaig distreure'm i abstreure'm de tot durant gairebé cent minuts. Diumenge que ve el Benicarló descansa. No perquè s'ature oficialment el campionat, sinó perquè el rival, el CONSBUR de

Borriana ha demanat l'ajornament de l'encontre tot al·legant que els seus futbolistes el que volen és anar-se'n de marxa fallera. Així doncs, aquest partit, si no passa res, es jugarà el 30 o 31 de març i aprofitarà perquè complequen sanció els cinc o sis expulsats que tenim. El dia quatre d'abril, ja amb tots els efectius disponibles (toquem fusta) rebrem la visita del germà poble de Vinaròs, capital mundial del llagostí, empori carnavales universal i ciutat pubilla dels parcs èdics.

LA SENTENCIA. "Venga, chavales, aquí hay que ganar como sea", el porter del Saguntino només va sortir el seu equip al terreny de joc. Va quedar ben clar què significava aquest "como sea": puntades de peu, cabotades, escopinades, colzades, cametes, llançaments a piscina, intimidacions arbitrals... tot un recital de "como sea".

EN OTRO ORDEN DE COSAS. El partit que van jugar al camp del Jaume I la Peña Valencianista i el Càlig no es va acabar perquè els jugadors de tots dos equips es van embolicar en una monumental tangana.

XI Trofeu de Natació Pascual Roman

text C.N.BENICARLÓ

El Club Natació Benicarló es va desplaçar el cap de setmana del 5 i 6 de març a la ciutat d'Eix amb unes 70 persones entre els quals 30 eren els nadadors i nadadores, que van disputar l'XI Trofeu de natació "Pascual Roman", amb un total de 16 equips participants amb 540 nadadors i nadadores. Per a casa es van endur 18 medalles (4 d'or, 5 de plata i 9 de bronze) i la tercera posició de l'equip, Club Natació Benicarló, en el rànquing general amb un total de 610 punts. Únicament van ser superats per l'equip organitzador de l'esdeveniment CN Elx i el CN Petrer, deixant darrera Clubs com el CNE Gandia i la selecció de Melilla. Un bon aparador que va ser aprofitat pel Club per a donar a conèixer la ciutat de Benicarló i els pròxims trofeus a celebrar.

Un equip Benicarlano molt competitiu que va demostrar les seues virtuts als assistents en les magnífiques instal·lacions del Polisportiu Eldense, superant amb èxit, els problemes inicials pel llarg desplaçament, horaris, i quantitat de sèries a nadar, i que lluny sucumbir per l'esforç, van demostrar una vegada més que l'esforç valia la pena.

En la competició, presidida pel President de la RFNE va tindre moments entranyables, com en un del lliurament de medalles, on el President Antonio Saura va imposar una medalla a la seua filla Paula.

Destacar els ànims (eren els que més s'escoltaven en tot el recinte), sense descans, de pares i familiars allí desplaçats i, com no, als nostres nadadors i nadadores per la seua constància en el treball i per suposat a la seua entrenadora, Lucía (que representava també a les dues altres entrenadores que no hi eren), que va anar a parar a l'aigua com a celebració d'aquest excel·lent tercer lloc aconseguit.

En el passat cap de setmana 12 i 13 de març es va desenvolupaR la V Jornada de la lliga G1 G2 en les instal·lacions de la piscina municipal de Benicarló, participant un total de 6 equips. Unes jornades que lluny de patir la ressaca medallera dels nostres nadadors i nadadores aconseguides a Elx, va ser un èxit de resultats. Per cert un trofeu coper (3) per equips aconseguit pel CN Benicarló en la ciutat il·licitana però que no podrà ser de moment exposat en les instal·lacions municipals, davant de la negativa del Director de l'empresa que gestiona la piscina, segons pareix al·ludint a carències de lloc apropiat la seua exhibició. Tota una llàstima.

Destacarem de la jornada en lliga G-1 la magnífiques classificacions individuals i la victòria de l'equip masculí en relleus de 8 x 50 lliure masculí i el segon lloc de les fèmines. En lliga G-2 com no, destacar unes magnífiques carreres individuals novament de Susana, Paula i Raquel i un honrós segon lloc per equips femení en 8 x 50 m. lliures repetint un també un segon lloc en el rànquing, l'equip masculí.

Atletisme

text C.A.BAIX MAESTRAT

El cap de setmana del 4-6 de març nou atletes del Baix Maestrat es van desplaçar fins Ladispoli (Ciutat agermanada amb Benicarló), situada a 50 KM de Roma, per disputar una cursa de 10 KM. El Club d'Atletisme organitzador de la prova Milleppiedi, va ser en que

va convidar al Baix Maestrat, per participar. Cal destacar que els atletes van ser acollits amb molta amabilitat pel club amfitrió de la prova. A la cursa Javier de la Fuente, va quedar en 8ª posició, Agustín Pérez en 12ª, Antonio Castro el 17è, Fernando Arnau el 24è. En categoria femenina, Pilar Prades acabà en 4ª posició i els altres participants van acabar entre els 100 primers classificats d'un total de 600 inscrits.

El passat diumenge 13 de març es va córrer la Mitja Marathó de Segorb, en un circuit molt selectiu per la seua duresa. Del Baix Maestrat va participar l'atleta Julio Sánchez, classificant-se el 1er. de la seua categoria amb un temps d'1:32:08 i el 63è de la general. Amb aquesta marca pot afrontar el proper Campionat d'Espanya de Veterans que es celebrarà el proper 10 d'abril a Oviedo.

l'univers fallero

COMIAT

Reunida en sessió d'urgència la comissió d'experts en el món faller de **La Veu de Benicarló** ha acordat, per unanimitat, realitzar un comunicat a l'opinió pública per tal d'aclarir l'enrenou que ha sorgit arran dels comiats de les falleres majors salients.

L'assumpte ha sortit a la llum pública després que una fallera major salient denunciara que no se li va permetre acomiadar-se en l'acte de presentació dels nous càrrecs de la falla tot al·legant que s'allargava massa la durada de l'esdeveniment.

La comissió d'experts manifesta el seu més profund desacord amb aquesta prohibició en base als següents arguments:

1. Una fallera major salient ha exercit durant tot un any la representació de l'associació en tots els actes festius i/o socials a què s'ha vist obligada a anar. Per tant, té dret a fer un balanç públic de quines han estat les seues experiències.

2. No és possible que una persona que s'ha estat, insistim, tot un any tenint un protagonisme importantíssim passe de sobte a l'anonimat de la fallera rasa sense, si més no, tenir l'oportunitat de, en un acte que podríem anomenar de transició, acomiadar-se de tots els seus amics i simpatitzants. No es pot passar d'estar al cim a estar a la falda sense una mínima transició, transició que, remarquem novament, ha de ser necessàriament el moment de l'acte de presentació de la fallera major entrant i els

nous càrrecs, també o no, entrants.

3. No es pot adduir que l'acte esdevé massa llarg. A les presentacions cal anar amb un esperit de festa, sense presses, no ha de vindre la cosa d'un quart d'hora. Si, pel que siga - desfici dels més menuts, tedi i/o necessitats fisiològiques dels més ancians, etc.- s'ha d'escurçar el temps, cal pensar altres fórmules que no feresquen la sensibilitat de les veritables protagonistes de la festa, les falleres. Reduir els moviments de canell en les salutacions, parlar més a pressa els presentadors, accelerar el pas mentre es puja a l'escenari o qualsevol altra possibilitat que no deslluïra l'acte i que no llevara el protagonisme a les protagonistes pròpiament dites.

Acabada de redactar la nota anterior ha sorgit un darrer dubte d'última hora que es va manifestar en una despertada de dissabte passat, dia dotze de març. Un dels experts de la comissió va sentir com la xaranga interpretava la musiqueta típica de la festa de Sant Antoni en aquest acte faller. Sorgeix el dubte. És ètic barrejar festes d'un tarannà tan diferent? La resposta a què ha arribat la comissió d'experts és que, naturalment, sí. A falles, com a carnaval, tot s'hi val. A més, al carro de la música de sant Antoni, de vegades no toquen també Paquito el Chocolatero o La manta al coll i el cabasset i no s'escandalitza ningú? Doncs ací passa el mateix, en aquesta societat que tendeix cap al mestissatge i la

multiculturalitat no fa cap mal aquesta bonica mescla que ajuda encara més si cap a benicarlanditzar (el verb és nostre i li preguem encaridament al senyor Flos que no se n'apropie) les nostres falles.

Fets aquests necessaris però interessants aclariments, els membres d'aquesta comissió s'acomiaten fins les falles de l'any vinent. Sabem que són molts els temes sobre els quals s'han d'establir uns criteris clars, concisos i que no deixen lloc al més mínim dubte. Sobre els papers dels membres de les diferents comissions, les indumentàries tradicionals de faller benicarlando que tan sofisticadament estan evolucionant en els darrers temps, sobre la música que ha d'acompanyar despertades, presentacions i desfilades diverses... i tants i tants temes que aixequen la curiositat de propis i estranys.

Ara però és el moment de la retirada. Cada cosa al seu temps. Comprenem que tota aquesta temàtica després de passar el nostre patró sant Josep quedaria del tot descontextualitzada.

Esperem que, qui corresponga, haja sabut treure les conclusions pertinents de totes aquestes setmanes i que les tinga ben presents de cara a properes edicions de les festes josefines.

Molt bones falles a tots, fallers benicarlandos! Visca les falles i visca Benicarló!